

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 21 listopada 2022 r.

DNR-5.730.57.2022.KR

DECYZJA DNR-2/208/2022

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie z wniosku FAST POLAND sp. z o.o. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji nr DNR-2/179/2022 z 26 września 2022 r. na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2000) postanawiam utrzymać decyzję DNR-2/179/2022 w mocy w całości.

UZASADNIENIE

W toku kontroli (nr akt kontroli: WPR.8361.548.2021, WPR.8361.57.2022) przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie stwierdzono w ofercie handlowej sklepu BLACK RED WHITE w Krakowie, należącego do MEBLE - BLACK RED WHITE sp. z o.o. z siedzibą w Biłgoraju, oświetlenie świąteczne RETLUX LED Xmas lights RXL204, kod 8590669223404, dalej: „wyrób”.

Badania laboratoryjne wyrobu przeprowadzone na zlecenie Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przez Laboratorium Badawcze i Wzorcujące Pracowni Elektrotechnicznej Zakładów Badań i Atestacji „ZETOM” im. Prof. F. Stauba w Katowicach sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach wykazały, że wyrób nie spełnia następujących wymagań normy PN-EN 60598-1:2015-04 + A1:2018-04+AC:2016-02 „Oprawy oświetleniowe. Część 1: Wymagania ogólne i badania”, dalej: „norma PN-EN 60598-1:2015-04” oraz normy PN-EN 60598-2-

20:2015 „Oprawy oświetleniowe” - Wymagania szczegółowe - Girlandy świetlne”, dalej: „norma PN-EN 60598-2-20:2015”, tj.:

- a) pkt 3.2 normy PN-EN 60598-1:2015-04, z uwagi na to, iż wysokość liter na cechowaniu wyrobu jest mniejsza niż 2 mm,
- b) pkt 3.2.2 normy PN-EN 60598-1:2015-04 i pkt 20.6.2 normy PN-EN 60598-2-20:2015, z uwagi na to, iż wyrób jest cechowany napięciem 31V oraz symbolem II klasy izolacji, natomiast na tabliczce znamionowej brak jest napięcia znamionowego sieciowego do której należy podłączyć girlandę świetlną za pomocą dołączonego transformatora,
- c) pkt 3.3.2 normy PN-EN 60598-1:2015-04, z uwagi na brak na wyrobie częstotliwości znamionowej 50 Hz.
- d) pkt 3.3.14 normy PN-EN 60598-1:2015-04, z uwagi na brak na wyrobie symbolu rodzaju zasilania „~”,
- e) pkt 13.2.1 normy PN-EN 60598-1:2015-04, z uwagi na to, iż wtyczka zasilacza nie jest odporna na ciepło, gdyż podczas badania wtyczka nie przeszła próby nacisku kulką przy temperaturze 125°C,
- f) pkt 20.6.4 lit. h normy PN-EN 60598-2-20:2015, z uwagi na brak w instrukcji ostrzeżenia: „Ostrzeżenie - Ta girlanda świetlna nie może być używana, jeżeli nie wszystkie uszczelki są na swoim miejscu”,
- g) pkt 20.11.2 normy PN-EN 60598-2-20:2015, z uwagi na zaniżony przekrój żył przewodu, gdyż stwierdzono 0,12 mm², a wymagana wg ww. normy wartość dla części girland świetlnych zasilanych SELV to 0,15 mm².

Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK pismem z dnia 19 maja 2022 r. zawiadomił „FAST POLAND” sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Wypędy (zwaną dalej „stroną postępowania”), o wszczęciu postępowania w sprawie wprowadzonego do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego (Dz. U. poz. 806)(zwanego dalej „rozporządzeniem”), i stwierdzonych niezgodności formalnych oraz w sprawie nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązków w zakresie sprawdzenia dołączenia do wyrobu informacji, w tym dotyczących bezpieczeństwa użytkowania.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Prezes UOKiK decyzją DNR-2/179/2022 (zwaną dalej „Zaskarżoną decyzją”):

- I. po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie wprowadzonego do obrotu wyrobu: oświetlenie świąteczne RETLUX LED Xmas lights RXL204, kod 8590669223404, niezgodnego z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1, w § 7 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w § 7 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia i stwierdzonych niezgodności formalnych, polegających na naruszeniu obowiązku określonego w art. 17 pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 1854)(zwanej dalej „ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku”):
 - 1) na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 84 ust. 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nakazał stronie postępowania wycofanie wyrobu z obrotu,
 - 2) na podstawie art. 84 ust. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zobowiązał stronę postępowania do przedstawienia dowodów wykonania decyzji w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji,
 - 3) na podstawie art. 84 ust. 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w zakresie pkt 1, nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności,
- II. po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu, na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 89a ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 8000 zł za niedopełnienie obowiązku w zakresie sprawdzenia dołączenia do ww. wyrobu informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania.

Powyższa decyzja została skutecznie doręczona stronie postępowania 30 września 2022 r.

Pismem z 20 września 2022 r., doręczonym 27 września 2022 r. strona postępowania przekazała szereg niepoświadczonych za zgodność z oryginałem kopii oświadczeń kontrahentów. Dowody na okoliczność wycofania wyrobu z obrotu od większości z nich znajdowały się już w aktach sprawy, albowiem strona

postępowania okazała faktury korygujące na dowód podjęcia działań wobec tej części kontrahentów jeszcze przed wszczęciem postępowania przez Prezesa UOKiK.

Pismem z 11 października 2022 r. FAST POLAND sp. z o.o. zwróciła się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (zwanym dalej „Wnioskiem”), zakończonej decyzją DNR-2/179/2022 oraz o anulowanie kary pieniężnej.

Pismem z 20 października 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o prawie do czynnego udziału w postępowaniu w każdym jego stadium, a także o prawie do wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji. Ponadto wezwano stronę postępowania do przedstawienia dalszych dowodów istotnych w sprawie jeśli takie posiada oraz do uzupełnienia braków formalnych oświadczeń przestanych z pismem z 20 września 2022 r.

Pismem z 2 listopada 2022 r. strona postępowania uzupełniła braki formalne nadstanych wcześniej oświadczeń, przekazując ich kopie poświadczone za zgodność z oryginałem.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Na podstawie art. 63 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w przypadku, o którym mowa w art. 74 ust. 2, art. 75 ust. 1, art. 86 ust. 2 i art. 87 ust. 8, oraz do postępowań, o których mowa w art. 76 ust. 1 i 1a, art. 85 ust. 1 i art. 87 ust. 3, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy K.p.a.

Natomiast stosownie do art. 127 § 3 K.p.a., od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z kolei zgodnie z art. 129 § 2 K.p.a., odwołanie (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. W świetle powyższego wskazać należy, że postępowanie zostało zainicjowane przez FAST POLAND sp. z o.o. z siedzibą w Wypędach poprzez nadanie Wniosku za pośrednictwem operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy Prawo pocztowe w dniu 12 października 2022 r., tj. z zachowaniem wymaganego przez przepisy art. 129 § 2 K.p.a. 14-dniowego terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (Zaskarżona decyzja została

doręczona 30 września 2022 r.). Należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 K.p.a., upoważniające i zobowiązujące Prezesa UOKiK do ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej Zaskarżoną decyzją i wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie.

Zgodnie z poglądem ugruntowanym w doktrynie prawa i orzecznictwie sądowym, istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, a nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji, czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, Kp.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art.138 Nb 1, oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego [dalej „NSA”] z dnia 9.10.1992 r., V S.A. 137/92; opubl. ONSA z. 1/1992, poz. 22). Organ jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Tak kształtowany zakres postępowania odwoławczego jest wyrazem realizacji wynikającej z art. 15 K.p.a. zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą obywatel ma prawo do dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia jego sprawy przez kompetentny organ władzy państwowej (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, K.p.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art. 15 Nb 1). Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu I instancji na organ II instancji. W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 K.p.a. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania

merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy K.p.a. dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 K.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. Akt 1 SA 1543/99, i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07). Zgodnie z art. 138 § 1 K.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu, należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują, zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno-reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe, z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. II SA/Wa 504/08). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości dokonał Prezes UOKiK w niniejszym postępowaniu.

W ocenie Prezesa UOKiK w niniejszej sprawie nie ma podstaw do zmiany lub uchylecia decyzji. Na podstawie zebranego materiału dowodowego należy stwierdzić, że rozstrzygnięcia zawarte w Zaskarżonej decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-2/179/2022 z 26 września 2022 r. są prawidłowe, zarówno pod kątem zgodności z prawem, jak i z punktu widzenia ich celowości i słuszności. Wszystkie okoliczności istotne dla sprawy, w tym okoliczności podnoszone przez stronę

postępowania, zostały wszechstronnie rozważone i ocenione, a wydana decyzja jest ich logiczną konsekwencją. Zgodnie z art. 80 w zw. z art. 77 § 1 Kpa, organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy, a to czy dana okoliczność została udowodniona ocenić na podstawie całokształtu materiału dowodowego. W opinii organu II instancji w niniejszej sprawie prawidłowo oceniono zebrany w sprawie materiał dowodowy. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK wskazał fakty, które uznał za udowodnione i dowody na których się oparł.

W niniejszej sprawie pozostaje bezsporne i nie kwestionowane przez stronę postępowania, że jest ona dystrybutorem wyrobu. Zgodnie z art. 4 pkt 8 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez dystrybutora należy rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, inną niż producent lub importer, która udostępnia wyrób na rynku w ramach działalności handlowej. Przepis art. 4 pkt 23 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku określa, że przez udostępnienie wyrobu na rynku należy rozumieć każde dostarczenie wyrobu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie.

„FAST POLAND” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w miejscowości Wypędy w rozumieniu powyższych przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest dystrybutorem wyrobu ponieważ udostępniła wyrób, którego zakupu dokonała od FAST ČR a.s., Řičany, Czechy - podmiotu mającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Badania laboratoryjne wyrobu wykazały, że wyrób nie spełnia wymagań określonych w pkt 3.2.2, 3.3.2, 3.3.14, 13.2.1 normy PN-EN 60598-1:2015-04 i pkt 20.6.2, pkt 20.6.4 lit. h i pkt 20.11.2 normy PN-EN 60598-2-20:2015.

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2022 r. (zwanym dalej: „postanowieniem”) Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wycofania wyrobu z obrotu, jednocześnie wyznaczając termin 30 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie tego postanowienia. Strona postępowania została poinformowana, jakie dowody należy przedstawić na okoliczność podjęcia ww. działań.

Postanowienie zostało skutecznie doręczone stronie postępowania 15 lipca 2022 r., zatem termin na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia upływał 15 sierpnia 2022 r.

Rozpatrując ponownie sprawę należy zauważyć, że strona postępowania do dnia wydania decyzji DNR-2/179/2022 przedstawiła dowody wycofania wyrobu z obrotu od 27 kontrahentów. Strona postępowania przedstawiła faktury korygujące, wystawione przed wszczęciem postępowania dla 27 kontrahentów oraz oświadczenie, w którym poinformowała, że 385 szt. wyrobu, znajdujących się obecnie na stanie, zostało wycofanych z obrotu i nie będzie dalej udostępniane.

Do dnia wydania decyzji DNR-2/179/2022 strona postępowania nie przedstawiła żadnego dowodu, potwierdzającego podjęcie przez nią działań w jego toku. Dowody w postaci faktur korekt datowane są jeszcze przed wszczęciem postępowania i są związane ze zwrotem sezonowego towaru, a więc de facto nie są związane ze stwierdzoną niezgodnością, lecz z modelem biznesowym prowadzonej działalności. Dalsze dowody podjęcia działań w postaci oświadczeń od kolejnych 13 kontrahentów wpłynęły do organu już po wydaniu Zaskarżonej decyzji.

Dokonując ponownego rozpatrzenia sprawy w części dotyczącej postępowania w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami, uwzględniając materiał dowodowy nadesłany wraz z pismem z 20 września 2022 r. organ stwierdza, że FAST POLAND sp. z o.o. nadal nie przesłała kompletnego materiału dowodowego na okoliczność wycofania wyrobu z obrotu. W dalszym ciągu strona postępowania nie nadesłała oświadczeń lub faktur korekt od przedsiębiorców znajdujących się na przekazanej liście dystrybutorów pod pozycjami 4, 16, 29 i 30 tj. od BEM sp. z o.o., Grupa Eltron sp. z o.o., przedsiębiorcy figurującego pod nazwą OEX oraz PPHU Vortex W&W s.c. Pomimo stanowiska strony postępowania zawartego w piśmie z 20 września 2022 r., w ocenie organu nie udowodniono, aby nie było możliwe uzyskanie oświadczenia od BEM sp. z o.o. z siedzibą w Zambrowie, w związku z likwidacją sklepu. Należy podkreślić, że likwidacja placówki - sklepu nie jest tożsama z likwidacją spółki. Zgodnie z aktualną informacją z Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000188784, spółka nie została wykreślona z rejestru, a jej działalność nie została zawieszona. Podobnie na dzień 18 listopada 2022 r. nie odnaleziono żadnej informacji na temat zamknięcia lub zawieszenia działalności w rejestrze REGON, a wspomniana spółka figuruje również jako czynny podatnik w rejestrze VAT.

Ponadto na uwagę zasługuje fakt, iż jak wskazała we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy sama strona postępowania, pomimo wyraźnego wskazania przez organ w postanowieniu z 11 lipca 2022 r. jakich działań oczekuje od FAST POLAND sp. z o.o. oraz jakie dowody od wszystkich kontrahentów należy przedłożyć, pozostawała w subiektywnym i błędnym przekonaniu o podjęciu stosownych działań. Należy przy tym wyjaśnić, że błędne zrozumienie nie wynika z niejasnego przekazu lub niezrozumiałej treści postanowienia organu, albowiem strona postępowania nie podnosi zarzutów w tym zakresie, a z jej własnego zawinienia. Jak wynika ze złożonych wyjaśnień, wbrew treści postanowienia Prezesa UOKiK strona postępowania przyjęła własną, subiektywną i całkowicie odmienną definicję wycofania z obrotu nie znajdującą oparcia w przepisach prawa tj. w ustawie o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku i w kodeksie postępowania administracyjnego, lecz w jej własnym domniemaniu. Jednocześnie zaznaczyć należy, że wyjaśnienia do których nawiązuje strona postępowania w następstwie pisma organu z 31 sierpnia 2022 r. znajdują swoje źródło już w postanowieniu z 11 lipca, w którym zawarte zostały szczegółowe informacje na temat oczekiwanych od strony postępowania działań oraz dowodów na ich poparcie:

Dowodami potwierdzającymi wykonanie postanowienia są:

a) faktury korygujące, a w razie braku wyrobu w ofercie sprzedaży, stosowne na tę okoliczność, podpisane oświadczenia kontrahentów o nieposiadaniu wyrobu (dotyczy wyrobu oferowanego kontrahentom od 2019 r., w przypadku kontrahentów, którzy zwrócili wyrób przed wszczęciem postępowania, od 2019 r., za zasadne należy uznać okazanie wystawionych dla nich faktur korygujących),

Dziwi zatem, a jednocześnie nie znajduje uznania argumentacja strony postępowania, zgodnie z którą strona przyjęła, że w przypadku kontrahentów, którzy nie posiadają wyrobu na stanie magazynowym nie jest niezbędne udokumentowanie tej okoliczności i przyjęcie jej za udowodnioną.

Biorąc pod uwagę ustalenia poczynione przez organ pierwszej instancji oraz po wnikliwej analizie otrzymanego po 26 września 2022 r. materiału dowodowego Prezes UOKiK stwierdził, iż strona postępowania nadal nie udowodniła, że wycofała wyrób z obrotu od wszystkich kontrahentów, a rozstrzygnięcie podjęte przez organ I instancji należy utrzymać w mocy.

To czy organ umorzy postępowanie w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, czy też nałoży na stronę jeden z obowiązków określonych w art. 84 ust. 2 ustawy, zależy od poczynionych przez organ ustaleń faktycznych, od przedstawienia przez stronę we wskazanym przez organ terminie dowodów wykonania postanowienia Prezesa UOKiK lub podjęcia działań określonych w ustawie (usunięcie niezgodności wyrobu z wymaganiami lub usunięcie niezgodności formalnych, wycofanie wyrobu z obrotu lub użytku, zaprzestanie udostępniania wyrobu, odzyskanie wyrobu, zniszczenie wyrobu lub powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami). Ponadto przedstawienie dowodów wykonania postanowienia Prezesa UOKiK wydanego na podstawie art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, we wskazanym przez organ terminie, stanowi przesłankę określoną w art. 97 ust. 4 pkt 3 ww. ustawy, której spełnienie obliuguje organ do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Analiza ww. przepisów prowadzi do wniosku, że obowiązek organu polegający na nałożeniu na stronę sankcji jest wyłącznie skutkiem niewłaściwego działania w toku postępowania, czy też braku takiego działania przez samą spółkę.

Bezsporne i nie kwestionowane przez stronę postępowania pozostaje, że nie dopełniła obowiązków w zakresie sprawdzenia dołączenia do wyrobu: oświetlenie świąteczne RETLUX LED Xmas lights RXL204, kod 8590669223404, informacji, w tym dotyczących bezpieczeństwa użytkowania, tj. napięcia znamionowego sieciowego, do którego należy podłączyć girlandę świetlną za pomocą dostarczonego transformatora; częstotliwości znamionowej 50 Hz; symbolu rodzaju zasilania „~”; ostrzeżenia: „Ostrzeżenie - Ta girlanda świetlna nie może być używana, jeżeli nie wszystkie uszczelki są na swoim miejscu”, co wyczerpuje przesłankę określoną w art. 89a ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Zgodnie z art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK jest zobligowany do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w następujących przypadkach:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji

publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub

- 3) strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1.

Zgodnie z przedstawionym w doktrynie stanowiskiem odnośnie przestanków odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej określonych w K.p.a. (art. 189f K.p.a. Adamiak 2017, wyd. 15, Legalis), podstawą do odstąpienia jest ustalenie odrębnych przestanków, a zatem spełnienie każdej uzasadnia odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 97 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej (Art. 189f K.p.a., Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis). Naruszenie prawa nieistotne, to naruszenie przepisów prawa, które nie wywołało negatywnych następstw dla wartości podlegających ochronie. Zaprzestanie przez stronę naruszenia prawa, to przywrócenie przez stronę postępowania stanu zgodnego z prawem (art. 189f K.p.a. Adamiak 2017, wyd. 15, Legalis). Zgodnie z innym przedstawionym stanowiskiem (art. 189f K.p.a. red. Wierzbowski, 2021, wyd. 30, Legalis), naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie za sobą społecznego niebezpieczeństwa. Uznać należy zatem, że wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe, jak waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia etc. Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej.

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, iż przesłanka znikomego naruszenia prawa nie występuje. Strona postępowania udostępniła od 2019 r. do 2021 r. 1086 szt. wyrobu bez określonych informacji, w tym zapewniających bezpieczeństwo jego użytkowania i dostarczyła go 44 odbiorcom na terenie całego

kraju. Podkreślić należy, iż pomimo że wyrób oferowany jest do sprzedaży sezonowo, to w trakcie sezonu bożonarodzeniowego jest on używany przez użytkowników w sposób permanentny. Zważywszy na to, że wyrób zgodnie z oznakowaniem, może być używany również na zewnątrz, a zastosowane w wyrobie uszczelki mają zapewnić określony stopień ochrony przed wnikaniem ciał stałych i wody, to ze względu na brak na wyrobie ostrzeżenia: „Ostrzeżenie - Ta girlanda świetlna nie może być używana, jeżeli nie wszystkie uszczelki są na swoim miejscu”, wyrób stwarza poważne zagrożenie dla życia i zdrowia użytkowników. Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, iż naruszenie prawa jest istotne, gdyż wyrób nie zapewnia bezpieczeństwa jego używania, zatem naruszenie przepisów prawa wywołuje negatywne następstwa dla wartości podlegających ochronie, takie jak ochrona życia lub zdrowia i ochrona mienia osób, które wyrób zakupiły. Tym samym uznać należy, iż dobro chronione jakim jest życie i zdrowie konsumentów zostało w sposób znaczny naruszone. Ponadto strona postępowania nie zaprzestała naruszenia prawa, gdyż nie przedstawiła Prezesowi UOKiK wystarczających, wymaganych dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu. Zatem skoro nie zostały spełnione ww. warunki, to organ nie mógł na podstawie art. 97 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku odstąpić od nakładania kary i poprzestać na pouczeniu.

W odniesieniu do możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej przewidzianej w art. 97 ust. 4 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą w zakresie wskazanym w tym przepisie, w związku z czym nie było możliwe zastosowanie odstąpienia.

Zwracając się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania wniosła o uwzględnienie w sprawie dowodów nadanych wraz z pismem z 20 września 2022 r. Strona postępowania podniosła, że nie przedstawienie we wcześniejszym terminie dowodów jest wynikiem nieprawidłowego zrozumienia kwestii wycofania wyrobów z obrotu oraz ustalenia przez stronę postępowania po kontakcie telefonicznym, iż jej kontrahenci nie posiadają już wyrobu. Ponadto jak wynika z pisma strony postępowania, o czym wspomniano już wcześniej strona postępowania założyła, że po otrzymaniu zwrotów sezonowych przedsiębiorcy, którzy nie skorzystali z prawa zwrotu towaru nie posiadają go już na stanie. W ocenie strony postępowania podjęła ona wszystkie konieczne i możliwe działania w zakresie wycofania wyrobu z obrotu, a

ponadto nie posiada ona realnego wpływu na termin odesłania oświadczeń przez klientów.

Zgodnie z art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku organ nadzoru rynku, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1.

Strona postępowania nie przedstawiła w wyznaczonym terminie, tj. do 15 sierpnia 2022 r. wystarczających, wymaganych dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia. Do dnia wydania decyzji DNR-1/179/2022 strona postępowania przekazała dowody wycofania z obrotu wyrobów od 27 kontrahentów. W odpowiedzi na pismo Prezesa UOKiK z dnia 31 sierpnia 2022 r. strona postępowania przekazała pismem z dnia 20 września 2022 r. część dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia Prezesa UOKiK z dnia 11 lipca 2022 r., jednakże dowody te wpłynęły już po wydaniu decyzji przez Prezesa UOKiK. Ponadto do dnia wydania niniejszej decyzji strona postępowania nadal nie przekazała dowodów od 4 kontrahentów.

Dokonując analizy dowodów przedstawionych w sprawie Prezes UOKiK stwierdził, że strona postępowania nie przedstawiła dowodów wykonania postanowienia w wyznaczonym terminie, ani przed wydaniem Zaskarżonej decyzji. Strona postępowania nadal nie przekazała dowodów na wycofanie wyrobu z obrotu od wszystkich kontrahentów. Mając zatem na względzie, że nie przedstawiono pełnego materiału dowodowego, że Zaskarżonej decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności oraz że dowody przekazane na etapie rozpatrywania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie mogą zostać uznane za dowody wykonania postanowienia lecz dowody wykonania decyzji DNR-2/179/2022, w ocenie Prezesa UOKiK nie zachodzi przesłanka obligująca organ do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w oparciu o art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Mając na uwadze, że żadna przesłanka odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej nie została spełniona, wydanie decyzji w tym przypadku o nałożeniu kary pieniężnej jest obligatoryjne.

Kara pieniężna nakładana przez Prezesa UOKiK stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez podmioty gospodarcze w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Ma charakter represyjno - wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Kara pieniężna ma na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu nadzoru rynku prowadzącego postępowanie wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ nadzoru rynku bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;
- 8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. Okoliczności naruszenia prawa odnoszą się natomiast do wszystkich powodów dopuszczenia się działania (Art. 189d KPA. Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis).

Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy). Przedmiotem jej działalności jest m.in. sprzedaż hurtowa artykułów użytku domowego, w tym artykułów elektrycznych. Strona postępowania w ramach prowadzonej przez siebie działalności udostępniła na rynku wyrób bez określonych informacji warunkujących bezpieczne jego użytkowanie, a tym samym naraziła na niebezpieczeństwo jego bezpośrednich użytkowników (konsumentów).

Strona postępowania udostępniła od 2019 r. 1086 szt. wyrobu bez określonych informacji zapewniających bezpieczeństwo jego użytkowania i dostarczyła go 44 odbiorcom, na terenie całego kraju. Część kontrahentów dokonała zwrotu towaru w łącznej ilości 680 szt., w związku z faktem iż jest to towar sezonowy przed wszczęciem postępowania.

Brak dołączenia do wyrobu informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania, wpływa na bezpieczeństwo użytkowania wyrobu. Poprzez brak na wyrobie ostrzeżenia: „Ostrzeżenie - Ta girlanda świetlna nie może być używana, jeżeli nie wszystkie uszczelki są na swoim miejscu”, wyrób stwarza poważne zagrożenie dla życia i zdrowia użytkowników. Strona postępowania udostępniła wyrób w dużej liczbie, a naruszenie przez nią obowiązków określonych w ustawie o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku trwało długo, zasięg naruszenia był znaczny i pomimo że większość wyrobu została zwrócona przez kontrahentów przed wszczęciem postępowania, to każda szt. wprowadzonego do obrotu przez stronę postępowania wyrób stwarza zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia użytkowników, a nawet ich życia. Pomimo że wyrób jest towarem sezonowym zazwyczaj jest użytkowany permanentnie, co najmniej kilkukrotnie w trakcie kolejnych sezonów bożonarodzeniowych. Dokonując ponownego rozpatrzenia sprawy organ ponownie uznał, że strona postępowania w sposób istotny naruszyła dobro chronione jakim jest zdrowie i życie konsumentów, co uznać należało jako przestankę obciążającą.

Wobec strony postępowania nie było wcześniej prowadzone postępowanie administracyjne na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Okoliczność ta przemawia na korzyść strony postępowania.

Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe. Strona postępowania nie poinformowała organu o wystąpieniu takiej przestanki, w tym także po zwróceniu się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W związku z powyższym przestanka nie miała wpływu na wymiar administracyjnej kary pieniężnej.

Przesłanka stopnia przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa odnosi się do oceny związku przyczynowego między zachowaniem (działaniem lub zaniechaniem), które można przypisać stronie postępowania, a naruszeniem prawa, które stanowi podstawę wymierzenia tej sankcji (Art. 189d KPA. Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis). Uwzględniając powyższą przestankę organ administracji publicznej rozważa, czy strona z pełnym rozeznaniem doprowadziła do naruszenia prawa, czy związane to było z działaniem innych osób, których strona konsekwencji nie mogła przewidzieć (art. 189d KPA Adamiak 2017, Legalis).

Na przedsiębiorcach jako profesjonalnych uczestnikach rynku ciąży obowiązek przestrzegania przepisów prawa, co oznacza, że strona postępowania powinna mieć świadomość, jakie ciążą na niej obowiązki zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, a konsumenci mają prawo oczekiwać, iż udostępnione przez nią wyroby będą spełniały stosowne wymagania. Zauważyć należy, iż zawodowy charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do jego wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Strona postępowania w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zajmuje się sprzedażą sprzętu elektrycznego i udostępniła sprzęt elektryczny na rynku, zatem należy od niej, jako profesjonalisty oczekiwać, iż wykazuje się zwiększoną świadomością w zakresie regulacji prawnych dotyczących wymagań, jakie mają spełniać wyroby udostępniane na rynku oraz wykonuje spoczywające na niej wedle ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, obowiązki. Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że strona postępowania, jako

dystrybutor nie dochowała należytej staranności przy udostępniania wyrobu i nie sprawdziła przed udostępnieniem wyrobu, czy dołączono do wyrobu informacje dotyczące bezpieczeństwa użytkowania. W związku z powyższym to na niej spoczywają ujemne skutki niedopełnienia obowiązków w danym zakresie. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Z orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany - nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie - powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (vide: wyrok NSA OZ w Gdańsku z dnia 29 listopada 2000 r., sygn. akt I SA/Gd 1185/98, LEX nr 47129). Strona postępowania pełni rolę dystrybutora wyrobu, który zakupiła od producenta FAST ČR a.s., Řičany, Czechy, zatem nie można przypisać stronie postępowania wyłącznego przyczynienia się do powstania naruszenia prawa, a także brak jest podstaw do stwierdzenia, że dopuściła się naruszenia obowiązków w sposób celowy, co nie zmienia jednak faktu, iż poprzez swoje działanie przyczyniła się do naruszenia przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Strona postępowania w zakresie prowadzonej przez siebie działalności powinna być świadoma spoczywających na niej obowiązków i sprawdzić przed udostępnieniem wyrobu na rynku, czy dołączono do niego informacje dotyczące bezpieczeństwa użytkowania. Zatem strona postępowania nie jest odpowiedzialna za sam fakt braku stosownego ostrzeżenia, jednakże jest wyłącznie odpowiedzialna za niedopełnienie ciążącego na niej obowiązku, który miał nie dopuścić do udostępnienia na rynku wyrobu niezgodnego z wymaganiami, a w przypadku niniejszej sprawy nie zawierającego stosownego ostrzeżenia.

Rozpatrując ponownie przesłankę dot. dobrowolnych działań podjętych przez stronę postępowania wskazać należy, iż okazała ona w odpowiedzi na skierowane do niej postanowienie Prezesa UOKiK faktury korygujące, którymi dysponowała. Jednakże zostały one wystawione przed wszczęciem postępowania i strona postępowania nie wystawiła ich w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa, a zostało one wystawione w ramach udzielonego kontrahentom przez stronę postępowania prawa zwrotu lampek choinkowych po zakończeniu akcji

świętecznej, przy czym strona postępowania dokonywała ponownej sprzedaży zwróconego jej przez kontrahentów wyrobu w kolejnym sezonie. Zatem te konkretne i podjęte przez stronę postępowania działania nie stanowią na korzyść strony postępowania. Stron nie podjęła ich bowiem w celu wycofania z obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami, lecz jako realizację swojej polityki biznesowej z zamiarem dalszego udostępnienia wyrobu w kolejnym sezonie świątecznym.

Przy określeniu wymiaru kar pieniężnych organ nadzoru rynku wziął pod uwagę również wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży wyrobu. Korzyść szacowana przez organ stanowi iloczyn egzemplarzy sprzedanego wyrobu (z uwzględnieniem zwrotów) oraz średniej ceny sprzedaży wyrobu. Przy ustalaniu korzyści majątkowej Prezes UOKiK oparł się na złożonym przez stronę postępowania oświadczeniu z dnia 23 czerwca 2022 r., w którym poinformowała, że od 2019 r. sprzedała 1086 szt. wyrobu, a kontrahenci dokonali zwrotu 680 szt. Średnia cena sprzedaży wyrobu wyniosła 21 zł netto. W związku z powyższym organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie stwierdził, iż korzyść majątkowa ze sprzedaży od 2019 r. 406 szt. wyrobu wyniosła 8526 zł.

Odnosząc się do przesłanki dotyczącej współpracy strony postępowania z organem nadzoru rynku, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania, Prezes UOKiK dokonał negatywnej ceny powyższej przesłanki w kontekście wymiaru kary. Strona postępowania nie podjęła należytej współpracy, okazując w toku postępowania I instancji jedynie faktury korygujące wystawione przed jego wszczęciem i zaprezentowała bierną postawę nie wykazując żadnych innych działań w toku postępowania. Postawa taka została zaprezentowana pomimo jasnego i precyzyjnego wskazania w postanowieniu z 11 lipca 2022 r. jakie dowody należy przedstawić na każdą okoliczność sprawy. Wbrew treści postanowienia oraz zawartego w nim wezwania strona postępowania kierowała się swoimi subiektywnymi przesłankami i odczuciami odnośnie wycofania wyrobu z obrotu, nie wskazując jednocześnie na przyjęcie innej definicji wycofania wyrobu z obrotu czy też na jakiegokolwiek problemy z uzyskaniem dowodów, co umożliwiłoby zajęcie przez organ stanowiska, ewentualnie skierowanie do strony stosownych wyjaśnień w zakresie wezwania do przedłożenia dowodów. Dopiero po poinformowaniu strony postępowania o nie przedstawieniu dowodów wycofania wyrobu z obrotu w wyznaczonym terminie oraz o możliwości wypowiedzenia się

przez stronę postępowania przed wydaniem decyzji, przekazano część oświadczeń od kontrahentów. Niemniej jednak nie były to oświadczenia od wszystkich kontrahentów z listy, a oświadczenia te zostały złożone w okresie od 14 września 2022 r. do 19 września 2022 r., a zatem znacznie po wyznaczonym postanowieniem z 11 lipca 2022 r. terminie, który upłynął 15 sierpnia 2022 r. Strona postępowania nie przedstawiła ponadto żadnych dowodów, aby jakiegokolwiek działania były przez nią podejmowane we wcześniejszym okresie, nie przedstawiła dowodów na podjęte próby korespondencji lub komunikacji z kontrahentami. Zatem w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy uznać należało, że pierwsze działania wobec kontrahentów podjęto dopiero po uzyskaniu informacji o nie przekazaniu w terminie dowodów wykonania postanowienia oraz zamiarze wydania decyzji kończącej sprawę. Zatem nie można wykluczyć, iż kontrahenci, którzy nie dokonali uprzednio zwrotu wyrobu, nie zostali nawet poinformowani o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu i w kolejnym sezonie świątecznym mogliby oferować znajdujący się w ich posiadaniu wyrób. Strona postępowania była należycie informowana o tym, jakie powinna przekazać dowody na okoliczność podjęcia ww. działań i o obowiązku jaki powinna dopełnić mianowicie współpracować z organem nadzoru rynku w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarzają wyroby, które udostępniła na rynku, a także o konsekwencjach nieprzekazania wszystkich dowodów wykonania postanowienia. Mając na uwadze powyższe, w opinii Prezesa UOKiK działanie strony postępowania dowodzi, że nie podjęła należytej współpracy z organem nadzoru rynku, która przyczyniłaby się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Uwzględniając wskazane powyżej przestanki wymiaru kary pieniężnej, Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną za niedopełnienie obowiązków w zakresie sprawdzenia dołączenia do wyrobu: oświetlenie świąteczne RETLUX LED Xmas lights RXL204, kod 8590669223404, informacji, w tym dotyczących bezpieczeństwa użytkowania, w wysokości 8000 zł (słownie: osiem tysięcy złotych).

Prezes UOKiK uznał, że kara pieniężna określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu systemów oceny zgodności i nadzoru rynku.

W związku z powyższym należało orzec jak w sentencji.
Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku postępowania.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji Stronie postępowania przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa UOKiK (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 § 1 i § 2, art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 ze zm.).

W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia i zaskarżyć rozstrzygnięcie w zakresie nakazu wycofania wyrobu z obrotu, zgodnie z art. 233 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który w niniejszej sprawie wynosi 200 zł.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia w zakresie kary pieniężnej, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowo administracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Mazurak
Zastępca Dyrektora
Departamentu Nadzoru Rynku
/podpisano elektronicznie/

